

[Fibiger.]

Det skulde det ærede Medlem og hans Parti meget hellere beskæftige sig med, saaledes at der kunde komme en Prisstigning, og det kunde komme hele Landbruget til gode.

Viggo Hansen: Jeg fik ikke Svar før paa mit direkte Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister angaaende Ophævelse af Forbudet for Eksportmarkederne i Kolding. Jeg gentager derfor mit Spørgsmaal til Ministeren. Den højtærede Minister spurgte mig, om jeg vilde tage Ansvar for en mulig Ophævelse af disse skarpe Bestemmelser overfor Tyskland. Jeg skal dertil sige, at hvis jeg havde været i det heldige Tilfælde at være Indehaver af det høje Embede som Landbrugsminister, vilde jeg ikke have taget det i Betænkning, men som slet og ret Rigsdagsmand tror jeg ikke, jeg kan bære et saadant Ansvar. For øvrigt er det ret uforstaaeligt, at vi fremdeles med de Priser, som Tyskerne giver for Kreaturerne, Priser, som aldeles ikke staar i Forhold til den Behandling, vi handelsmæssigt faar fra Tysklands Side, skal føre en saa lemældig Handelspolitik overfor Tyskland, som vi efter min Mening gør.

Holstein: Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at med den Frist paa to Maaneder, i hvilke Loven har Gyldighed, er der givet Tid til at overveje, om denne Lov skal fortsættes eller den skal ændres, eller den skal afløses af en helt ny Ordning. Den højtærede Landbrugsminister synes altsaa at kunne tænke sig flere Muligheder, bl. a. den Mulighed, at vi nøjes med at fortsætte med denne Lov. Jeg vil gerne i den Anledning rette det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om han da ikke er indforstaaet med og enig med Venstres ærede Ordfører i, at denne Lov er at opfatte som en ren Destruktionsordning af midlertidig Karakter, og at det er en afgørende Forudsætning, at den suppleres med en egentlig Kødordning, hvilket fra et Landbrugersynspunkt er det væsentlige, en Kødordning, som i betydelig Grad bidrager til hæve Kødpriserne paa det danske Hjemmemarked. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Landbrugsminister er enig i denne Grundopfattelse, som er Venstres Opfattelse, og som har faaet Udtryk i de Bemærkninger, der er fremsat af Venstres ærede Ordfører. Hvis det ikke var Tilfældet, saa maa jeg sige, at saa synes det mig, at dette Forslag fortjente at blive drøftet ud fra et helt andet Synspunkt end det, der hidtil er gjort gældende fra Venstres Side. Jeg tror, det

maa være en Forudsætning for adskillige fra vor Side for at stemme for dette Lovforslag, at det er Regeringens Hensigt at supplere det med en positiv Kødordning til Hævelse af Kødpriserne paa Hjemmemarkedet.

Thomsen: Ændringsforslagene, der er stillet af det konservative Folkeparti, ser i og for sig ret tiltalende ud, men den Ordning, der her træffes, bliver jo kun af midlertidig Karakter. Det er blevet fremhævet af de forskellige Ordførere — i hvert Fald har jeg forstaaet det saadan —, at Lovforslaget her ikke egner sig som Basis for de Foranstaltninger, der nødvendigvis efter de tyske Toldforhøjelser maa træffes. Efter de Udtalelser, der er fremsat her, maa man jo haabe — det vil vi kunne faa at høre, naar Landbrugsministeren tager Ordet —, at Regeringen vil medvirke til Gennemførelse af en Ordning, der bliver mere omfattende og i hvert Fald for Landbruget af langt større økonomisk Betydning end det Lovforslag, som nu bliver vedtaget.

Det er beklageligt, at de Konservative, som ønsker at give det Udseende af, at de er særlig ivrige for at genskabe Landbrugets Rentabilitet, ikke gik med i Forliget. Der var der netop Lejlighed til, ikke blot i Ord, men ogsaa gennem Handling at medvirke til at skabe en bedre Økonomi for Landbruget. Paafaldende er det, at det Krav, som Landmændene i al Almindelighed er enige om og er enige om uden Hensyn til partipolitisk Opfattelse, nemlig Kravet om en aktiv, ikke Handelspolitik, men en aktiv Valutapolitik, der mere end noget andet kan gavne Erhvervene og ikke mindst Landbruget, paafaldende er det, siger jeg, at netop dette Krav fra Landbruget saa aldeles afgørende blev afvist af det konservative Folkeparti og den konservative Presse. Partiet har derigennem billedligt selv anbragt sig, hvor de nu staar i den kolde Sne.

Der er ellers Grund til at anerkende den Forstaaelse, som de Konservative lægger for Dagen med Hensyn til Hjemmemarkedets Betydning for Landbruget, og man maa da haabe, at ogsaa de Konservative, naar vi nu om kort Tid, i hvert Fald i Løbet af et Par Maaneder, igen skal beskæftige os med Kødspørgsmaalet, faar Lejlighed til at give deres Bidrag til en forsvarlig Løsning. Derfor vil jeg sige: ærede konservative Kolleger, gaa med i det Samarbejde, som giver Resultater, og som betyder Realiteter for Landbruget, Realiteter uden at Landbruget skal hen og under-